

29. ANKEBÛT SÛRESİ

Mekke’de gönderilen en son sûre olup, 69 ayetten oluşmaktadır. Adını, kırk birinci ayetinde geçen “Ankebût: örümcek” kelim esinden almıştır. Örümcek benzetmesiyle, inkârcı toplumların güçlerinin, saltanatlarının, ideolojilerinin, tıpkı bir örümcek ağı gibi çürük ve temelsiz olduğu vurgulanmıştır.

Rahman ve Rahim olan Allah’ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb’imin adıyla, O’nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O’nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Elif, Lâm, Mîm. Dinle, ey insanoğlu! Rabb’inden sana yeni bir mesaj, bir uyarı geldi:

2. İnsanlar, “Biz Allah’a ve âhiret gününe

inanıyoruz!” demekle, hiç imtihan edilmeden bırakılacaklarını ve kolayca cennete ulaşacaklarını mı sanıyorlar? Oysa ne kadar da yanılıyorlar!

3. Doğrusu Biz, onlardan önceki çağlarda yaşayan müminleri de birtakım belâ ve musîbetlerle sınamıştık. Çünkü Allah, söz ve davranışlarında doğruluktan ayrılmayan dürüst ve samîmî insanları mutlaka seçip belirleyecek, iman iddiasında bulunan ikiyüzlü yalancıları da kesinlikle ortaya çıkaracaktır.

Müminlere eziyet çektiren zâlimlere gelince:

4. Yoksa o kötülük yapanlar, elimizden kaçıp kurtulabileceklerini mi sanıyorlar? Ne kadar çirkin ve ahmakça hüküm veriyorlar! O hâlde:

5. Her kim Hesap Gününde Allah’a kavuşmayı ümit ediyorsa; malı, canı, bilgisi ve diğer tüm yetenekleriyle O’nun yolunda mücâdele ederek kendisini bu Güne hazırlasın;

Çünkü **Allah'ın** insan ömrü ve evren için **belirlediği vade, mutlaka gelip atacaktır ve** hiç kuşkusuz **Allah,** her şeyi **iiten,** her şeyi **bilendir.**

6. Unutmayın ki, **her kim** yeryüzünde İslâm'ın ortaya koyduğu Allah'a kulluk ve teslimiyetin egemen olması için maliyla, canıyla Allah yolunda **mücâdele ederse, ancak kendi iyiliği için mücâdele etmiş olur** ve hem dünyada, hem de âhirette bunun yararını bizzat kendisi görür. Öyle ya; **Allah, hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç değildir.**

7. Evet, Allah'a ve âhiret gününe **inanan ve** bu imana yaraır **güzel ve yararlı davranış gösterenler var ya,** böyle fed k r müminlerden oluşan bir toplumu d im  iyiliklere, güzelliklere yöneltecek ve böylece, her türlü zulmü, haksız ığı, kötülüğü yok ederek **onların günahlarını sileceğiz ve âhirette onları, yaptıkları iyiliklerden çok daha güzel bir karılıkla  d llendireceĐiz.** İte, sizi cennete götürecek

bir iyilik:

8. Biz insana, anne ve babasına dâimâ iyi davranmasını öğütledik fakat onlar, kendilerine kayıtsız şartsız itaat edileceğine dâir elinde hiçbir bilgi ve delil bulunmayan birtakım putları veya putlaştırılan varlıkları Bana eş ve ortak koşmanı sana emrederlerse, o zaman onlara itaat etme!

Unutma ki, **hepiniz** hesap vermek üzere bir gün **Benim huzuruma geleceksiniz ve işte o zaman Ben, dünyadayken yapıp ettiğiniz her şeyi** en ince ayrıntılarıyla **size bildireceğim.**

9. Ayetlerime iman ederek güzel ve yararlı davranışlar sergilemiş olan kimseleri, o Gün cennete, iyi insanların arasına katacağım!

10. Öte yandan, insanlar arasında öyleleri vardır ki, ortalık sülman olduğu zamanlar, “Biz de diğer mümin kardeşlerimiz gibi Allah’a inanıyoruz!” derler fakat Allah yolunda herhangi bir sıkıntı veya eziyetle karşılaşınca,

insanların baskı ve tehditlerini Allah'ın azâbıyla bir tutarak, hemen zâlimlerin safında yer alırlar. Bununla birlikte, eğer Rabb'inden size bir yardım ve zafer gelecek olsa, “Biz her ne kadar kâfirlerin yanında yer aldıysak da, aslında kalben sizinle beraberdik, dolayısıyla, elde edeceğiniz her şeyde bizim de payımız vardır!” derler. Bu sözlerle sizi belki kandırabilirler, fakat Allah'ı asla! Öyle ya; Allah, bütün yaratılmışların kalplerinde gizlenenleri en bilen değil midir?

11. İşte böylece Allah, sizleri bu tür sınavlardan geçirerek gerçek inanç sahiplerini mutlaka seçip belirleyecek ve iman iddiasında bulunan ikiyüzlüleri de kesinlikle deşifre edip ortaya çıkaracaktır. İşte bu sınavlardan biri:

12. Kâfirler, Allah yolundan çevirmek için her türlü baskı ve zulmü revâ gördükleri müminlere, “Gelin bizim yolumuzu izleyin, bunun günahı varsa, bizim boynumuza olsun!” derler. Oysa onlar, kendilerine uyup günah işleyen hiç

kimsenin günahını yüklenip de, onun cezasını hafifletecek güce ve yetkiye sahip **değiller**. Zaten böyle bir niyetleri de yok; **onlar** size bu sözleri verirken, **kesinlikle yalan söylüyorlar!** Çünkü Hesap Gününde herkes, ancak kendi yaptıklarının karşılığını görecektir.

13. Bununla birlikte, başkalarını günaha sürükleyenler, **kendi günahlarının yanısıra**, suç işlemesine sebep oldukları insanların **günahlarını da yüklenecek** ve onların da cezasını çecekler. Fakat bu, ona uyup suç işleyen kişiyi sorumluluktan kurtarmayacaktır. **Ayrıca** o zalimler, **uydurdukları** bütün bu **yalanların hesabını Diriliş Gününde verecekler!**

Ey Müslüman! Bütün uyarılara rağmen, hakîkat karşısında inatla direten inkârcılar karşısında sakın ümitsizliğe, gevşekliğe kapılma; senden önceki tevhid erlerinin mücâdelesini hatırla:

14. Gerçek şu ki, Biz bir zamanlar **Nûh’u** da

kavmine elçi olarak **göndermiştik**. Nûh, **onların arasında ellisi hariç tam bin yıl** yani dokuz yüz elli yıl **kalmış** ve bıkip usanmadan onları hak dine çağırmıştı. Fakat onlar, gö zlerini ve gönüllerini hakîkate kapayarak inkârda direttiler. **Bu yüzden, onlar zulüm ve haksızlık yapmaya devam ederlerken, o meşhur tufan onları bir gün ansız ın yakalayıp yutuverdi!** Nûh'a ve arkadaşlarına gelince:

15. Onu ve onunla birlikte gemiye binen tüm müminleri tufandan kurtardık ve bu olayı, kıyâmete kadar gelecek tüm insanlık için bir ibret belgesi kıldık.

16. Daha sonra, **İbrahim'i de** halkına elçi olarak gönderdik. **Hani** İbrahim, tek Allah'a kulluğu redded e n **halkına** seslenerek, “Ey halkım!” **demişti, “Yalnızca Allah'a kulluk edin ve O'na yürekten saygıyla bağlanın! Eğer** nasihatimin kıym e t i n i **bilerseniz, bu sizin için en hayırlısıdır!”**

17. “Bakın, siz Allah’ın yanı sıra birtakım putlara tapıyorsunuz ve O’ndan başka varlıkların da itaate lâîk olduğunu iddia ederek, Allah’a karşı bile bile yalan uyduruyorsunuz! Çünkü sizin Allah’ın yanı sıra kulluk ettiğiniz kimseler, size gökten ve yerden rızık veremezler; öyleyse, rızık sadece Allah’ın yanında arayın, yalnızca O’na kul olun ve bunca nîmetlerine karşılık O’na kulluk ederek şükredin! Unutmayın ki, hepiniz bir gün ölecek ve hesap vermek üzere O’nun huzuruna çıkarılacaksınız.”

18. “Fakat nankörlük eder de Allah’ın ayetlerini yalanlayacak olursanız, şunu iyi bilin ki, sizden önceki bazı toplumlar da hakîkati yalanlamış ve bu yüzden Allah’ın lânetine uğramışlardır. O hâlde seçiminizi yapın ve sonuçlarına da katlanın; çünkü elçinin görevi, yalnızca gerçekleri size açık ve net olarak duyurmaktan ibarettir.”

“Ey halkım! Elimdeki kutsal sahifelerde, bakın Rabb’im sizlere neler söylüyor:

19. “Onlar, Allah’ın bir canlıyı ilk kez nasıl yaratmaya başladığını; sonra da her an yeniden ve yeniden yaratarak bu işi nasıl tekrar ettiğini görmüyorlar mı? Peki, bunu yapan Allah, ilâhî adâleti gerçekleştirmek üzere onları yeniden diriltemez mi? Elbette diriltir! Hiç kuşkusuz bu, Allah için çok kolaydır.

20. Ey Müslüman! Onlara de ki: “Ye rüzünde gezip dolaşın ve Allah’ın evreni ve hayatı nasıl yoktan var ettiğini görün! Ve buradan yola çıkarak şu gerçeği anlayın: İşte bu şekilde Allah, âhirette yaşayacağınız Son Hayatı da var edecektir! Hiç kuşku yok ki, Allah’ın her şeye gücü yeter. Öyle ki:

21. Dilediğini cezalandırır, dilediğine merhamet eder. Fakat O’nun dilemesi, mutlak adâlet ve hikmet ölçülerine göredir. Şöyle ki, ilâhî lütfâ nâil olmak isteyen ve bu yolda gereken çabayı harcayan her kuluna rahmet kapılarını sonuna kadar açar. Zulüm ve haksızlığı tercih edenleri ise, kim olursa olsun cezalandırır. Unutmayın ki,

hepiniz, yaptıklarınızın hesabını vermek üzere bir gün mutlaka O'nun huzuruna çıkarılacaksınız!

22. Ve siz ey zâlimler; ne yerde, ne de gökte Allah'ın elinden kaçıp kurtulabileceğinizi sanmayın! Yerin derinliklerine de saklansanız, göklere de tirmansanız, her hâlükârda Rabb'inizin huzuruna getirileceksiniz. İşte o zaman, **kendinize O'ndan başka ne bir dost bulabilirsiniz, ne de bir yardımcı!**

23. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve Diriliş Günü'nde O'na kavuşmayı inkâr eden kimseler var ya; işte onlar, Benim sonsuz lütuf ve rahmetimden ümit kesmiş olanlardır ve can yakıcı azap da, işte bunlar içindir. Çünkü Allah'ın insanlara yol gösterici bir mesaj göndermediğini iddia eden ve bütün iyiliklerin/kötülüklerin karşılığının verilerek mutlak adâletin gerçekleşeceği bir güne, Diriliş Gününe inanmayan kişi, aslında Allah'ın —hâsâ— merhametsiz ve zâlim bir tanrı olduğuna inanıyor

demektir ki, bu da O'nu inkâr etmekten başka bir şey değildir.”

24. İbrahim'in bu sözlerine karşılık **kavmi** ona mantıklı ve inandırıcı bir **cevap veremedi; sadece** gözleri dönmüş bir şekilde, **“Onu derhal öldürün; ya da ateşe atıp yakın!” diye haykırdılar.** Böylece onu öldürmek için mancınıkla ateşe atıldılar. Fakat bilmiyorlardı ki, Allah izin vermedikçe ateş yakmaz, kılıç kesmez, kurşun öldürmezdi. Nitekim **Allah**, İbrahim'in içine atıldığı alevleri âdetâ bir gül bahçesine çevirerek **onu ateşten kurtardı. Hiç kuşkusuz bunda, inanan bir toplum için** nice ibret verici dersler ve **deliller vardır.**

25. Ve daha sonra İbrahim, tüm engellemelere rağmen tebliğine devam ederek **dedi ki: “Ey kavm i m ! Sizin Allah'tan başka tanrılar edinmenizin tek sebebi, bu dünyada birbirinize duyduğunuz sevgi bağları ve aranızda oluşturduğunuz kirli çıkar ilişkileridir. Fakat Hesap Günü** gelip çattığı zaman

birbirinizi inkâr edecek, hattâ birbirinize lânet okuyacaksınız; işte o zaman varacağınız yer cehennem olacak ve hiç kimse size yardım edemeyecek!”

26. Sonunda, kardeşinin oğlu **Lut** ona iman etti. Daha sonra İbrahim, “**B e n** Rabb’imin emriyle, inkârda direterek azabı hak eden bu toplumu terk eder e k , **Rabb’ime kulluk** yapabileceğim ve insanları buna çağırabileceğim başka bir yere **hicret edeceğim. Hiç kuşkusuz O, sonsuz kudret ve hikmet sahibidir.”** dedi. Böylece, doğup büyüdüğü ülkeyi terk ederek, önce Harran’a, oradan da Sûriye ve Filistin’e göç etti.

27. Biz de ona önce İsmail’i, ardından **İshak’ı** v e daha sonra da torunu **Yakup’u armağan ettik; ayrıca Peygamberliği ve Kitabı onun soyundan gelenlere verdik. Onu,** daha bu **dünyada** iken böylece ödüllendirdik ve elbette o, âhirette de en iyiler arasında olacaktır.

28. Ve daha sonra, **Lut'u da** halkına elçi olarak gönderdik. **Hani** Lut, **kavmine** seslenerek, “Ey halkım!” demişti, “**Doğrusu siz, insanlık tarihinde daha önce hiç kimsenin bir toplum olarak yapmadığı iğrenç bir iş yapıyorsunuz!**”

29. “Demek siz, cinsel arzunuzu tatmin için **erkeklerle yöneliyor,** kervanların **yolunu kesip eşkiyalık yapıyor ve toplantılarınızda** açıktan açığa **çirkin işler yapıyorsunuz, öyle mi?”**

Bu uyarılara karşılık **kavminin** ona **cevabı,** “Boş ver bunları; **eğer iddianda samîmî isen, o zaman** haydi durma, tehdit edip durduğun **Allah'ın azâbını başımıza getir de görelim!”** demekten başka bir şey olmadı.

30. Bunun üzerine Lut, “**Ey Rabb'im!**” diye yalvardı, “**Şu bozguncu insanlara karşı Sen bana yardım et!**”

31. Bu arada, insan şeklinde birer melek olan **elçilerimiz İbrahim'e** İshak adında bir oğlu

olacağına dâir müjdeyi getirdiklerinde, “Biz, Lut’u inkâr eden şu ülkenin halkını helâk edeceğiz!” dediler, “Çünkü onlar, zulüm ve haksızlıkta gerçekten de çok ileri gittiler!”

32. Bunun üzerine İbrahim, “Ama orada Lut da var!” dedi. Melekler, “Orada kimlerin olduğunu biz çok iyi biliyoruz! Korkma, onu v e ailesini kurtaracağız ; sadece karısı kurtulamayacak. Çünkü o, Lut’u izlemek yerine kâfirlerle birlikte kalmayı tercih ederek geride kalanlardan olacak!” dediler.

33. Daha sonra elçilerimiz, yakışıklı birer delikanlı sûretinde Lut’un yanına gelince, onların melek olduğunu henüz fark etmeyen Lut, kâfirlerin onları tâciz edeceğinden korkarak onlar için üzüntüye, endişeye kapıldı ve misafirlerini koruyacak gücü olmadığından, onlardan dolayı yür eğini bir sıkıntı kapladı. Bu arada, şehre gelen yabancıların Lut’un evinde misafir olduğunu haber alan sapıklar, âdetâ kudurmuş bir hâlde koşarak Lut’un kapısına

dayandılar. Lut onlara, “Ey kavmim! Allah’tan korkun, beni rezil etmeyin! Sizin içinde aklı başında bir adam yok mu?” dedi. Fakat sapıkların onu dinlemeye hiç mi hiç niyetleri yoktu. Melekler nihâyet gerçek kimliklerini ortaya koyarak, “Ey Lut! **“Sakın korkma, üzülme! Seni ve aileni bu zâlimlerin elinden kurtaracağız; ancak inkârı tercih eden karın geride kalanlar arasında olacak!” dediler.** Ve eklediler:

34. “İşledikleri bunca günahlardan dolayı, bu şehir halkının üzerine gökten bir azap indireceğiz!”

35. İşte böylece **Biz**, azgın Sodom ve Gomore halkını yok ettik ve **aklını kullanıp ibret alan insanlar için onlardan geriye**, uğradıkları korkunç felâketi anlatan **apaçık işâretler bıraktık.**

36. Medyen ahâlîsine de, kardeşleri gibi yakından tanıdıkları arkadaşları Şuayb’ı elçi olarak görevlendirdik. Şuayb, “Ey kavmim!” dedi,

“Yalnızca Allah’a kulluk edin, âhiret gününe olan inanç ve ümidinizi asla yitirmeyin ve sakın, yeryüzünde bozgunculuk çıkarmayın!”

37. Fakat hemşehrileri **onu** yalanladılar; **bunun üzerine**, ansızın dehşet verici bir gürültüyle patlayan ve şehrin altını üstüne getiren korkunç bir sarsıntı çarpıverdi onları; **böylece yurtlarında**, cansız bir hâlde, **yüzüstü yere serildiler!**

38. Aynı şekilde, **Âd ve Semud kavimlerini** de helâk etmiştik. Nitekim, şimdi birer harâbe olan saraylarından, **evlerinden** geriye kalan kalıntılara bakarak, onların nasıl bir azaba uğradığını **açıkça görebilirsiniz. Şeytan, yaptıkları çirkin işleri onlara güzel göstererek hepsini doğru yoldan çıkarmıştı. Oysa onlar**, gerçeği pekâlâ görebilecek durumdaydılar.

39. Ayrıca, **Karun’u, Firavun’u ve Haman’ı**

da böyle helâk etmiştik. **Mûsâ onlara**, hakîkati **apaçık** gösteren deliller ve apaçık mûcizeler **getirmişti fakat onlar, yeryüzünde büyüklük taslamaya kalkıştılar. Oysa** elimizden **kaçıp kurtulacak değillerdi!**

40. Sonuç olarak, bu zâlim toplumların **her birini işlediği gûnahtan dolayı cezalandırdık; kiminin üzerine taş yağmuru yağdırdık, kimini bir çığlık yakal ayıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk!** Elbette **Allah**, hak ettikleri cezayı vermeye **onlara zulmediyor değildi fakat asıl, onlar suç işleyerek kendilerine zulmediyorlardı.**

41. Allah'tan başkalarını kendilerine dost ve yardımcı edinenlerin durumu, tıpkı oraya buraya yapıştırdığı ağlarıyla kendisine bir yuva yapan örümceğin durumuna benzer ki, en güvensiz, en çürük barınak, örümcek yuvasıdır, keşke bunu bilselerdi!

42. Hiç kuşkusuz Allah, onların Kendisinden başka yalvardıkları ve kulluğa çağırdıkları varlıkların hiçbir şeye güç yetiremeyen âciz yaratıklar olduğunu ve bu tapınmanın, aslında kişinin kendi arzu ve heveslerini tanrı edinmesinden başka bir şey olmadığını çok iyi bilmektedir. Unutmayın ki, O, sonsuz kudret ve hikmet sahibidir.

43. Dinle, ey insan; işte Biz, insanlara bu misalleri vererek, onları rûhen ve zihnen aydınlatıyoruz; ne var ki, bunları ancak bilgi sahibi olanlar düşünüp anlar. Ve onlar çok iyi bilirler ki:

44. Allah, gökleri ve yeri, hak ve adâlet esaslarına göre, belli bir hikmete uygun olarak, şaşmaz kanunlara bağlı mükemmel bir sistem hâlinde, yani hak ile yaratmıştır. Gerçekten şu uçsuz bucaksız evrendeki bunca varlıkların mükemmel yaratılışında, hakîkate iman edecek bir toplum için, Allah'ın varlığını, birliğini, kudret ve merhametini gözler önüne seren nice

mûcizeler, nice **deliller vardır**. O hâlde:

45. Sana Rabb'in tarafından **gönderilen** bu muhteşem **Kitabı** hem kendine, hem de başkalarına **okumak** sûretiyle onun aydınlatıcı yolunu izle ve beş vakit **namaz** ı hayatın merkezine yerleştirerek, dikkat ve özenle, mümkün olabildiğince cemaatle birlikte, **dosdoğru kıl! Çünkü namaz, insanı her türlü çirkinlik ve kötülüklerden alıkoyar.** Unutmayın ki, **Allah'ı** her an ve her yerde hatırlayıp **anmak**, rab ve ilah olarak O'nun, hayatın her biriminde gündemde tutmak, **elbette en** etkileyici ve en **büyüktür**. Zaten **Allah yaptığıңыз her şeyi bilmektedir**. Kur'an ve namaz sayesinde kendinizi düzelttikten sonra, hak dini başka insanlara da duyurmak zorundasınız. Fakat bunu yaparken:

46. Kitap sahipleri olarak bilinen Yahudi ve Hristiyanlar **ile** dînî konuları tartışırken, kaba ve kırıcı davranmayın! Gönül inciten, insanı rencide eden tavır ve davranışlardan uzak durun! Onlarla

tatlı bir üslupla, **en güzel şekilde tartışın. Fakat içlerind en**, açıkça **zâlimlik edenler başka**; çünkü öyleleri, hiçbir mantıklı gerekçeye dayanmadan hakîkati inatla reddeder, sizi zorbalıkla sindirmeye çalışırlar. Hoşgörülü olacağız derken, zâlimler karşısında zayıf ve pısırik durmayın! Onlara, hak dinin kaynağının bir olduğunu, hatırlatarak **deyin ki**: “Bakın, **biz hem bize gönderil en Kur’an-ı Kerime, hem de size gönderilen Tevrat, Zebur ve İncil’e —eklediğiniz veya değiştirdiğiniz kısımlar hariç— inanırız. Aslında bizim ilâhımız da, sizin ilâhınız da aynı ilâhtır. Ancak biz, yalnızca O’na boyun eğen müminleriz!”**

47. Ey Muhammed! Daha önceki elçilerimize indirdiğimiz gibi, **işte böylece sana da** bu son ilâhî **Kitabı indirdik. Bunun içindir ki, kendilerine daha önce kitap verilmiş olan dürüst ve inasflı Yah udi ve Hıristiyanlar, doğal olarak b u Kur’an’ a d a inanırlar. Şu Mekkeli putperest insanlar arasından da ona inananlar var. Zaten Bizim ayetlerimizi, aklını**

ve gönlünü günah kirleriyle karartmış **nankörlerden başkası inkâr etmez!** Senin hak Peygamber olduğun o kadar açıktır ki:

48. Bu Kur'an sana vahyedilmeden önce, sen herhangi bir kitap okuyor veya kendin böyle şeyler yazıyor değildin. Bu güne kadar içlerinde yaşadığın Mekke halkı, senin okuyup yazmadığınızı biliyorlardı. **Eğer öyle olsaydı,** Kur'an mesajını **iptal etmeye, çürütmeye çalış** a n batıl peşinde koşan inkârcılar, "Sen bunları öncekilerin kitaplarından öğrendin!" diyerek, Peygamberliğin hakkında **şüpheyeye düşebilirlerdi.**

49. Hayır; artık hiç kimse, Kur'an hakkında şüpheyeye kapılmakta mazur görülemez! **Bu** mesaj, doğrudan Allah katından gelen ve **kendilerine ilim verilen müminlerin gönüllerinde** taht kuran **apaçık ve anlaşılır ayetlerden ibarettir ve Bizim ayetlerimizi,** kibirli, inatçı ve bencil **zâlimlerden başkası inkâr etmez!**

50. O zâlimler ki, “Madem Muhammed Allah’ın elçisi olduğunu iddia ediyor, o hâlde, bunun ispatlanması için **Rabb’inden ona mûcizeler gönderilmeli değil miydi?”** dediler. Onlara **de ki: “Mûcizeler, ancak Allah katı ndadır** ve onu dilediği zaman gönderme kudret ve yetkisi, yalnızca O’nun elindedir! **Ben ise, sadece açık ve net olarak gerçekleri dile getiren bir uyarıcıyım.”**

Eğer mucize taleplerinde gerçekten samîmî iseler;

51. Kendilerine gece gündüz okunup duran ve her ayeti başlı başına birer mûcize olan **bu Kitabı sana göndermemiz, onlara** mûcize olarak **yetmiyor mu? Hiç kuşkusuz bunda, inanmaya gönlü olan insanlar için rahmet ve şefkatimizin en açık bir tecellîsi ve kulaklara küpe olması gereken bir öğüt vardır.**

52. Ey Müslüman! Kur’an gibi apaçık mûcizeye rağmen yine de inkârda diretecek olurlarsa, onlara

de ki: **“Benimle sizin aranızda şâhit olarak Allah yeter! Çünkü O, göklerde ve yerde olan her şeyi en mükemmel şekilde bilir. İlâhî kaynaklı olmayan ve hiçbir geçerli bilgi ve belgeye dayanmayan; yani bâtıla inanan ve Allah’ın ayetlerini inkâr eden kimseler var ya, işte gerçek anlamda kayba uğrayanlar onlardır!”** Hal böyleyken:

53. İşledikleri bunca günaha rağmen, hâlâ başlarına taşlar yağmadığını gören ve bundan cesaret alan zâlimler, sana karşı küstahça meydan okuyor ve **senden, bir an önce azâbı** getirip kendilerini cezalandırmanı **istiyorlar**. Oysa Allah, tövbe edip doğru yola gelmeleri için onlara mühlet veriyor. **Eğer** ilâhî hikmet uyarınca, zâlimlerin yargılanması için belirli **bir süre belirlenmemiş olmasaydı**, bu küstahça davranışlarından dolayı, hak ettikleri **azap çoktan başlarına çökmüş olurdu**. Şimdilik onlara biraz daha mühlet verilecektir, fakat günü gelince, o alay edip durdukları azap, **hiç beklemedikleri bir anda, onları ansızın yakalayacaktır!**

54. Evet, senden bir an önce azâbı getirmeni istiyorlar; oysa Hesap Günü cehennem, o nankörleri tamamen kuşatıp yutacaktır! Öyle ki:

55. O Gün, azap onları hem üstlerinden, hem de ayaklarının altından çepeçevre saracak ve zebâniler onlara, “Yaptıklarınızın cezasını şimdi tadın bakalım!” diyecek. O hâlde:

56. Ey iman eden kullarım! Eğer içinde bulunduğunuz ortam ve şartlar, sizi Müslümanca yaşamaktan alıkoyup kötülöklere, günahlara süröklüyorsa; gerektiğind e , içinde yaşadığınız toplumu, ölkeyi, arkadaş grubunu, aileyi, çevreyi, alışkanlıklarınızı, hayat tarzınızı vs. terk ederek, İslâm'ı yaşayabileceğiniz yepyeni bir hayata geçiş yapmalı, yani Allah yolunda hicret etmelisiniz. Unutmayın ki, işte yeryüzü, **Benim arzım**, hepinize yetecek kadar **geniştir**. Yani, günahlardan uzaklaşarak Allah'a sığınma imkânı her zaman, her yerde vardır. **Öyleyse**, emirlerime

tam bir teslimiyetle boyun eğerek, **yalnızca Bana kulluk edin!**

57. Unutmayın ki, **herkes** bir gün mutlaka **ölümü tadacaktır; sonra da** hepiniz hesap vermek üzere **Benim huzuruma çıkarılacaksınız.** İşte o gün:

58. Allah'a ve âhiret gününe yürekten **inanan** v e bu inancın gereği olan **güzel ve yararlı davranışlarda bulunanları,** ağaçlarının altından ırmaklar çağıldayan ve sonsuza değin içerisinde **yaşayacakları cennet saraylarına yerleştireceğiz.** Evet, Allah yolunda **çaba harcayanlara verilen ödül ne güzeldir!**

59. Çünkü **onlar,** bu uğurda karşılaştıkları bütün zorluklara, sıkıntılara **sabırla göğüs geren ve yalnızca Rab'lerine güvenen kimselerdi.**

60. Ey insanlar! Güvenilmeye lâîyk tek varlığın Allah olduğunu daha iyi anlamak için, O'nun yarattığı doğal hayata bir göz atın: **Nice canlılar**

vardır ki, kendi yiyeceklerini taşımaya bile güçleri yetmez fakat Allah, yiyecek, içecek, barınak ve benzeri her türlü ihtiyaçlarını karşılayarak onları ne güzel besliyor; işte sizin rızınızı veren de O'ndan başkası değildir. Unutmayın ki O , her şeyi işiten, her şeyi bilendir. Aslında bunu, Allah'a kulluğu reddeden zâlimler de pekâlâ bilirler. Nitekim:

61. Şâyet onlara, “Gökleri ve yeri yo ktan var eden, Güneş’i ve Ay’ı emrine boyun eğdiren kimdir?” diye soracak olsan, hiç tereddüt etmeden, “Allah’tır!” diyecekler. Öyleyse, neden Allah’ın yanı sıra birtakım uydurma ilâhlara boyun eğerek haktan yüz çeviriyorlar? Eğer güç ve zenginlikleriyle şımarıp azgınlaşıyorlarsa, şunu iyi bilsinler ki:

62. Allah, imtihan hikmeti uyarınca, her insana farklı yetenekler ve imkânlar bahşederek, kullarından dilediğine bol rızık bağışlar, dilediğine ölçülü ve idâreli verir. Hiç kuşkusuz Allah, her şeyi tam olarak

bilmektedir.

63. Ve yine onlara, “Gökten yağmur yağdıran ve onunla, ölü toprağa her bahar yeniden hayat veren kimdir?” diye soracak olsan, hiç tereddüt etmeden “Allah’tır!” diyecekler. Buna karşılık, sen de onlara de ki: “O hâlde, her türlü övgüye lâıık olan da yalnızca Allah’tır! Öyleyse, size bunca nîmetleri bahşeden Rabb’inize kulluk etmeniz gerekmez mi?”

Ama gel gör ki, onların çoğu akıllarını kullanıp da, bu apaçık gerçeği anlamaya yanaşmazlar. Çünkü dünya hayatının zevkleri gözlerini kör etmiştir. Hâlbuki:

64. Bu dünya hayatı nın zevk ve eğlenceleri, aldatıcı bir oyalandıran ve gelip geçici eğlenceden başka bir şey değildir; oysa özenip imrenmeye değer gerçek hayat, sadece âhiret yurdu; keşke bunu bilselerdi! Aslında onlar, insanlığa gönderilen Peygamberler

sayesinde, hakîkatin ne olduğunu pek âlâ bilirler.
Öyle ki:

65. Güvenli bir ortamda Allah'ı unutan bu zâlimler, büyük bir **gemiye binip** engin denizlere açıldıklarında, ölümcül bir tehlikeyle yüz yüze geldikleri zaman, yalnızca Allah'ın kulluk ve ibâdete lâayık olduğunu kabul ederek, tüm içtenlikleriyle O'na yalvarıp yakarırılar fakat Allah kendilerini karaya çıkarıp kurtarır kurtarmaz, Allah'tan başka varlıkların egemenliği altına girerek, yeniden O'na ortak koşmaya başlarlar.

66. Böylece, kendilerine verdiğimiz bunca nîmetlere karşı nankörce davranır, yeme, içme ve cinsel duyguları tatminden başka bir şey bilmeyen; doğruluk, adâlet, erdemlilik gibi hiçbir ahlâkî endişe taşımayan hayvanlar gibi, dünyanın zevk ve nîmetleriyle oyalanarak yaşayıp giderler fakat ne büyük bir yanılgı içerisinde olduklarını, yakında anlayacaklar! O hâlde, iş işten geçmeden bunu düşünsünler de, gerçek kurtuluş

ve mutluluğa ancak Allah'a kulluk sayesinde ulaşılacağını anlasınlar:

67. Mekke'de huzur ve güven içinde yaşayan kâfirler **görmüyorlar mı ki, çevrelerinde** kabîleler hâlinde yaşayan **insanlar** bireysel ve toplumsal sıkıntılar, ekonomik ve siyasal çalkantılarla **inim inim inlerken, Biz** bu kutsal şehri nasıl **saygıdeğer ve güvenli bir hâle getirdik? Şimdi onlar, hâlâ sa çma ve asılsız inançlar** peşinde **koşarak, Allah'ın** bunca nîmetlerine karşı **nankörlük mü edecekler?**

68. Allah'a karşı **yalan uyduran, yahut kendisine hak ve hakîkatin ta kendisi olan bu Kur'an gelince onu yalanlaya**ndan daha **zâlim kim vardır? Kafirlerin varacağı yer, cehennem değil midir?**

69. Öte yandan, mallarını ve canlarını **Benim yolumda** fedâ ederek, Kur'an'ın ortaya koyduğu hayat tarzını yeryüzünde egemen kılmak için **cihâd edenlere gelince; onları da, her biri**

dosdoğru cennete ulaştıran **yollarımıza**
ileteceğiz.

Unutmayın; **Allah, iyilik yapanlarla dâimâ**
beraberdır!